

**OZVĚNY
Z ORATOŘE
2/2025**

Obsah

Trvalo to 60 let.....	3
Zlepšujeme se.....	5
Moje cesta s Don Boskem.....	6
Malí tanečníci.....	7
Jak se změnil můj život poté, co jsem začala číst knihy	8
První sportovní dobrodružství.....	10
Víkendovka s výletem na Ostrý.....	12
Je to jen pískoviště.....	13
Letní prázdniny 2025	14
Kroužky všude, kam se podíváš.....	16
Člověče! Na chvíli se zastav... ..	17
Hladové okno maminky Markéty	18
Děkuji, dědo.....	19
Po prázdninách... ..	20
Hýbej se!	21
Chybí už jen jeden	22

Trvalo to 60 let

„Kořeny naší minulosti nám dávají sílu pro budoucnost.“

„Kořeny“ symbolizují minulost, tradice, hodnoty, které vyrůstají z historie – to, odkud pocházíme, co jsme prožili, co formovalo naše předky i nás samotné.

Když se ohlížím zpět, nečiním to ze sentimentu, ale kvůli orientaci. Moje minulost není album starých fotografií; je to mapa. V jejích záhybech jsou cesty, po kterých už jít nechci, i stezky, které se vyplatí znovu najít. Čím lépe rozumím svým kořenům – příběhům rodiny, rozhodnutím, která mě formovala, i vlastním selháním – tím méně mě budoucnost děsí. Najednou to není prázdno, ale krajina, kterou už zčásti znám.

Kořeny nejsou jen původ, ale také rytmus: slova, která doma zaznívala, drobné rituály, způsob, jak se u nás řešily konflikty, či slavil úspěch. Z některých rytmů vyrůstá síla – pracovitost, věrnost slovu, schopnost znovu vstát. Jiné rytmy umějí zraňovat – mlčení tam, kde měla přijít omluva, nebo strach z rizika převlečený za rozumnost. Učit se ze své minulosti znamená rozlišovat: co chci nést dál a co chci vědomě ukončit.

Když se vrátím k příběhům předků, přestávám být „náhodou“. Jsem pokračováním. V těžkých chvílích si připomínám, kdo už přede mnou unesl víc, a síla, kterou hledám, už není jen moje. A když se mi daří, vím, že to není jen štěstí přítomného okamžiku, ale i plod semínek zasetých dávno.

Minulost mi nediktuje budoucnost, ale dává mi slovník, abych ji dokázal napsat. Uzdravovat staré rány, pojmenovat vlastní vzorce chování, vytvářet nové zvyky – to vše je práce s kořeny. Ne proto, abych zůstal v zemi, ale abych mohl růst. Člověk, který zná svůj příběh, nestojí na místě; stojí pevně. A z pevné půdy se odráží lépe.

Kořeny díla sv. Jana Boska v Havířova začínají 8. 12. 1965, kdy se mužský sbor pod vedením Jindřicha Hoňka st. poprvé v duchu salesiánské tradice zasvětil Panně Marii Neposkvrněné. Následovala

etapa vedení ministrantů, prázdninové osady, poutě na Hostýn, přístavba kostela sv. Anny, opravy fary v Bludovicích, varháníčení a zpívání při liturgii u sv. Anny. To vše do listopadu 1989.

Po revoluci ihned budování oratoře a výstavba středisek ve Městě a na Šumbarku. Zřízení kaple Panny Marie Pomocnice na žádost inspektora salesiánské provincie P. Ladislava Vika SDB, vybudování kostela sv. Jana Boska jediného v ČR a svěření nové farnosti řeholnímu institutu sv. Františka Saleského do 30. 6. 2028. Završením této dlouhé etapy po 60 letech je složení věčných slibů salesiánů Dominika Hoňka a Jakuba Hoňka.

Svatý Done Bosko oroduj za nás.

Jindřich Honěk ml., jáhen a ředitel střediska

Zlepšujeme se

Už je to tady. Po třech letech tvrdého tréninku jsme opět postoupili. Kluci, kteří chodí již dlouhé roky na stolní tenis, se nám stále zlepšují. Poctivým tréninkem se vypracovali tak, že v loňské sezóně 2024-2025 se jim podařilo postoupit z Regionální soutěže do Regionálního přeboru.

A že to bylo ve velkém stylu. V konečné tabulce svítilo šestnáct vítězství z šestnácti možných se skórem zápasů 247:41. Všichni kluci měli úspěšnost zápasů přes 80%. Uvidíme tedy, jak se jim podaří letošní sezóna, která bude o mnoho těžší, protože rozdíl mezi těmito dvěma soutěžemi je docela velký. Začali jsme velice dobře, když jsme v prvním zápase porazili družstvo SKST Havířov H jasným rozdílem 10:0. Ale určitě nás čekají velice těžké zápasy. Naším cílem je být uprostřed tabulky, ale časem si myslíme i na postup do krajské soutěže, který se nám ještě nikdy za působení družstva stolního tenisu ve středisku nepodařil.

Jirka

Moje cesta s Don Boskem

Moje cesta s Don Boskem začala před třemi lety, kdy jsem začal navštěvovat různé kroužky. Bylo to místo, kde jsem mohl rozvíjet své zájmy, najít nové přátele a trávit čas v příjemném prostředí.

Postupně jsem si uvědomil, že nechci být jen účastníkem, ale také aktivně pomáhat. Proto jsem se zapojil do práce s kolektivem Don Boska a začal pomáhat dětem. Tato zkušenost mi ukázala, jak důležité je mít kolem sebe tým lidí, kteří sdílí stejné hodnoty a nadšení.

Letos jsem dokončil střední školu a mám tak více času, který mohu věnovat dětem. Velkou radost mi přináší sledovat jejich růst, objevování talentů i to, jak si nacházejí nové kamarády – podobně, jako se to podařilo mně.

Don Bosko pro mě není jen centrum volného času, ale také místo, které vnímám jako rodinu. Nabízí podporu, přátelství a prostor, kde může každý najít své místo.

Yurii

Malí tanečníci

Už třetím rokem máme u nás na pobočce ve městě taneční zájmový útvar pro nejmenší, s názvem Little STAR. Je to kroužek pro školkové děti ve věku od 3 do 6 let.

Kroužek je komplexní, nejedná se pouze o jeden druh tance, ale každým rokem měníme styl, tak, aby děti poznali různorodé taneční prvky a zjistili tak v čem se cítí dobře a k čemu je to nejvíc táhne.

Před třemi lety jsme začali s moderním výrazovým tancem, rok poté jsme se zaměřili na tanec s prvky scéniky a v tomhle roce si děti zkusí hip-hop. Dále také budujeme kondičku a flexibilitu no a samozřejmě nesmí chybět ani veselé taneční hry zaměřené na procítění rytmu, koordinaci, orientaci v prostoru a vzájemnou spolupráci.

Těšíme se velké oblibě jak dětí, tak rodičů a jsme zvědaví, jaké taneční kreace děti předvedou v tomhle roce.

Nikola Burdíková

Jak se změnil můj život poté, co jsem začala číst knihy

Během 28 let jsem téměř neměla zvyk číst, ale všechno se změnilo díky výzvě „Hard 75“. Každý den jsem četla alespoň deset stran a to se stalo začátkem úžasné cesty. První knihou, která změnila můj pohled na sebe, byla „Tou horou jste vy“ od Brianny Wiest. Naučila mě, že největší vrcholy jsou ty, které překonáváme uvnitř sebe, a že odvaha je především odvaha být sám sebou.

Poté do mého života přišly „Atomové návyky“ Jamese Cleara a já pochopila, že velké změny začínají u malých každodenních návyků. Začala jsem zavádět tyto malé kroky a viděla jsem, jak se každodenní úsilí skládá ve velké úspěchy.

Následovala kniha „101 esejí, které změní vaše myšlení“, která rozšířila mé vědomí a naučila mě myslet širěji. Každý esej byl malým krokem k novému pochopení toho, kým jsem a co od života chci. „Prostě si ustelte postel“ mě naučila, že disciplína začíná od těch nejjednodušších věcí, a že každý den lze začít malým pořádkem, který dodá energii k velkým činům.

Zvlášť chci zmínit ještě jednu knihu od Brianny Wiest – „To, co vás uzdraví“. Stala se pro mě zdrojem vnitřního uzdravení a harmonie. Zvláštní roli sehrály i knihy o odvaze a smyslu. „Jdi tam, kde se bojíš, a získáš to, o čem sníš“ mi ukázala, že právě za hranicí strachu se skrývají skutečné možnosti. A „Hledání smyslu života“ Viktora Frankla se pro mě stalo připomínkou, že i v těch nejtěžších podmínkách může člověk najít smysl a sílu jít dál.

Neméně důležité byly knihy o financích a seberozvoji: „Mysli a zbohatni“ od Napoleona Hilla, „Cesta k finanční svobodě“ Bodo Schafera a také „Maye Musk. Žena, která má plán“. Pomohly mi změnit postoj k penězům, naučily mě plánovat a věřit, že finanční nezávislost je skutečný cíl.

A nakonec mě všechny tyto knihy přiměly k tomu, co jsem dlouho odkládala. Konečně jsem vzala do rukou fotoaparát a začala se věnovat fotografii – činnosti, která mi přináší opravdové potěšení. Začala jsem se rozvíjet v kreativitu, tvořit záběry, které odrážejí mé

vidění světa. Teď každý den, každé focení je krokem k mým snům, které se díky těmto knihám staly skutečností.

Do budoucna plánuji přečíst ještě mnoho knih, jako například „Volba“, „Síla vůle“, „Psychologie ovlivňování“ a mnoho dalších. Nehodlám se zastavit na dosaženém a vím, že každá další kniha bude dalším krokem k novým úspěchům. Můj život se změnil a teď vím: přede mnou je ještě mnoho objevů a já jsem připravená jít dál.

Ljuda

První sportovní dobrodružství

Když se zamýšlím nad svou rolí trenéra taekwonda u dětí v první třídě, uvědomuji si, že má práce má mnohem širší rozměr než jen sportovní výuku. Taekwondo je sice bojové umění, ale v jeho základech stojí disciplína, úcta a sebeovládání. Právě s nejmladšími dětmi se snažím tyto hodnoty postupně a nenásilně předávat, a to formou, která odpovídá jejich věku a možnostem. Důležité je, aby si děti ke sportu vytvořily pozitivní vztah, aby se cítily v tělocvičně dobře a s radostí se vracely na další tréninky.

Práce s prvňáčky je specifická. Jsou to děti plné energie, radosti, ale i netrpělivosti. Dokážou se nadchnout pro novou aktivitu, ale také rychle ztratit pozornost. To mě nutí hledat kreativní cesty, jak je motivovat a zároveň učit. Základní techniky taekwonda se proto snažím spojit s hrou – jednoduché postoje a údery proměňuji v soutěže, nácvik kopů doplňuji příběhem. Děti se tak učí, aniž by měly pocit, že musí.

Krásné na této práci je možnost sledovat pokroky. Na začátku se některé děti stydí, jsou nejisté nebo mají problém se soustředěním. Postupně však získávají jistotu, odvahu i radost z pohybu. Vidím, jak se

jim zlepšuje držení těla, jak jsou hrdé na to, že zvládly nový kop, nebo jak se učí spolupracovat v týmu. Pro mě jako trenéra jsou to okamžiky, které potvrzují smysl mé práce.

Samozřejmě přichází i výzvy. Někdy je těžké udržet pozornost celé skupiny, jindy musím řešit drobné konflikty nebo uklidnit přílišnou soutěživost. V těchto chvílích je důležitá trpělivost a schopnost reagovat rychle a klidně. Zároveň se učím i já – děti mi ukazují, že je potřeba být flexibilní, nebát se improvizovat a hledat způsoby, jak jim cvičení zpestřit.

Uvědomuji si, že pro děti v tomto věku jsem jedním z prvních „trenérů“, se kterými se setkají. To s sebou nese velkou zodpovědnost – nejen je učit technikám, ale také formovat jejich vztah ke sportu obecně. Chci, aby si z tréninků odnášely pocit radosti, aby se těšily na další hodinu a aby si postupně vytvářely vztah k taekwondu jako k cestě, která jim může pomoci růst nejen fyzicky, ale i osobnostně.

Věřím, že i malé krůčky, které společně děláme, mohou mít velký dopad na jejich další život. A právě proto tuto práci vnímám nejen jako sportovní činnost, ale jako poslání, které má hluboký smysl.

Pavel Bošanský

Víkendovka s výletem na Ostrý

Na začátku června se konala na šumberské pobočce víkendovka, které se zúčastnily především děti navštěvující kroužky 3D tisku. V pátek večer byla na programu společná večeře a výlet do nedalekého lesa, kde jsme sehráli několik kol hry „na schovku“. Při zpáteční cestě sebralo každé dítě několik kusů dřeva, které jsme následně použili na večerní oheň s opékáním párků, zpíváním táborových písní a hraním zajímavé slovní hry. Poté ještě následovalo promítání večerního filmu, hygiena a zasloužený spánek.

Ráno po společné snídani jsme vyrazili pěšky na vlakové nádraží a pak vlakem do Bystřice nad Olší a dále autobusem do Milíkova. Odtud nás už čekala pěší túra vzhůru na chatu Ostrý. Navzdory špatné předpovědi nám počasí velice přálo a výlet jsme si náramně užívali. Na chatě byla delší občerstvovací pauza, po které jsme se vydali směrem na vlakovou stanici Hrádek. Cestou jsme hráli vícero her, které se dětem moc líbily a zvláště oblíbená byla hra „na nálety“.

Všichni účastníci byli s víkendovkou nadmíru spokojeni a už se těší na další plánovanou víkendovku s pouštěním draků na horách.

Bobr

Je to jen pískoviště

V evoluční biologii existuje jedna poměrně kontroverzní teorie tzv. Teorie sobeckého genu. V podstatě nám říká, že naše geny se chovají sobecky a v boji o přežití nehledí na nic a na nikoho, jen na sebe. I když plně nesouzním ani s touto teorií, ani s profláklým tvrzením, že člověk je od přírody lakomý, i tak si myslím, že touha něco vlastnit je nám o něco přirozenější než touha nic nevlastnit. Zkrátka že si věci rádi přivlastňujeme. Vzpomeňte si, často přece mluvíme o SVOJÍ práci a SVOJÍ škole a SVOJÍ rodině. Stalo se to v MÉM rodném městě, v MÉ čtvrti, na MÉM dvorku. Není to jen tak ledajaké auto, ale MOJE auto. Toto je MOJE učitelka ze základky a toto je MOJE zuška, kde jsem se učila hrát na klavír...

Když je něco „moje“, logicky mi na tom taky více záleží. Problém ale nastává, když nám na něčem začne záležet až příliš, začíná nás to svazovat a ovlivňovat náš normální život. Potom je dobré se podívat na věc s trochu větším nadhledem. Protože – slovy mudrce – je to jenom pískoviště ☺. Jistě, každý z nás chce na něm mít svoje místočko a svoje hračky, o které se třeba neradi dělíme a neradi se jich vzdáváme. Ale i přesto všechno – je to jenom pískoviště. Chvíli jsme si na něm pohráli a zase ho jednou opustíme. Bylo tu před námi a bude tu nejspíš i po nás. A přijdou na něj zase další. A my možná vyzkoušíme nějaké jiné. A nezáleží na tom, jestli se jedná o práci, školu, výzkum nebo třeba skautský oddíl.

A právě proto o tom píšu. Jsem několik let vůdkyní skautského oddílu a myslím, že přišel čas ho předat někomu dalšímu. Jenže společně s touto myšlenkou přišly i pochybnosti a obrovská zodpovědnost – vůči jeho minulosti i budoucnosti. Přece jenom, byl a je to MŮJ oddíl. A nechci, aby moje rozhodnutí přineslo mému oddílu, mým vedoucím a mým dětem víc problémů než užitku. Jenže tyto myšlenky mě velmi brzy začaly sžírat a brát klid i sílu. Bylo načase se zastavit a znovu si připomenout – i můj oddíl je jenom pískoviště. :)

A s klidem v duši ho nyní můžu konečně opustit.

Anička

Letní prázdniny 2025

A jsou tady! Letní prázdniny a s nimi i příměstské tábory. Letos jsem se účastnil tří úplně odlišných příměstských táborů. Pojďme se tedy o každém z nich něco dozvědět.

První příměstský tábor byl „IT tábor“. Jak už z názvu vyplývá, týkal se především informačních technologií, jako jsou počítače, lego roboti, brýle virtuální reality a dalšího vybavení naší počítačové učebny. Tábor byl plně obsazen a účastníky čekal nabitý program. Ukázali jsme si rozebraný stolní počítač, zjistili jsme si spoustu informací o jeho komponentech jako je základní deska, procesor, grafická karta, operační paměť a další. Účastníci si vyzkoušeli také cvičně online sestavit dle komponentů počítač s největším výkonem. Stavěli jsme a také programovali roboty z lega, létali s dronem, ale také jsme hráli počítačové hry jako minecraft nebo roblox. Stihli jsme si také zahrát několik her jak na zahradě střediska, tak i v herně.

Dalším táborem v pořadí byl tábor „Holčičí ráj“. Tady nám název také napoví, jednalo se o tábor určený hlavně dívkám. Tomu odpovídal také program – absolvovali jsme akční laser game, jezdili jsme na koních, navštívili jsme aquapark nebo také skalka family park v Ostravě. Nechyběla ani tvorba náramků z korálků, líčení a tancování. Líčit jsem se naštěstí jakožto jediný zástupce mužského rodu nemusel, a tak jsme si všichni společně tábor velmi užili a už teď jsme předběžně domluveni, že se společně potkáme také na táborech konaných příští rok.

Poslední tábor „Super týden“ byl takovým příjemným zakončením táborové sezóny. Na rozdíl od Holčičího ráje zde bylo obsazení z 90% mužského rodu. Kluci šli do aktivit naplno a tudíž si adrenalinové zážitky jako lanové centrum, laser game, trampolíny nebo Valašskou pevnost velmi užili. Někteří dokázali překonat své strachy a vystoupit z komfortní zóny čímž překvapili jak mě, tak i sami sebe. Nakonec byli velmi rádi za jeden odpočinkový den v podobě minigolfu. Počasí nám přálo, a proto mohla proběhnout i jedna vodní bitva. I při takovýchto adrenalinových aktivitách se naštěstí nikomu nic nestalo a všichni si tábor velmi užili.

Na závěr bych ještě zmínil poslední tábor konaný na pobočce město s názvem „Prázdniny nás baví“, kterého jsem se sice neúčastnil, ale podle vyprávění vedoucího a účastníků nebo i z fotek jsem dospěl k závěru, že se jednalo o také velmi povedený týden plný akčních aktivit a výletů. Účastníci si zahráli bowling, dováděli v aquaparku, hráli akční laser tag, navštívili muzeum v Kopřivnici, zajezdili si na šílených driftkárách a také provedli výšlap na zříceninu hradu Šostýn. I když jim počasí úplně neprálo, dokázali se s tím skvěle vypořádat a tábor si užít.

To vše jsme zažili během letních prázdnin a teď už se můžeme plně soustředit, chystat a těšit na nový školní rok plný kroužků, akcí, turnajů a dalších zážitků s dětmi v duchu Dona Boska. A o nich vám píše Jirka.

Tomáš

Kroužky všude, kam se podíváš

Školní rok nám opět začíná. Přípravy jsou v plném proudu a kroužky, které mají ve středisku již dlouholetou tradici, se nám pěkně plní. Mezi nejoblíbenější patří ze sportovních kroužků již dlouholetý stolní tenis, míčovky, sebeobrana nebo florbal. Velký zájem je také o počítačové kroužky. Letos prožívá velký boom Roblox, což je celosvětová platforma nejen pro hraní her, ale každý si zde může vymyslet a navrhnout vlastní hru. Mezi oblíbené stálce patří také Virtuální realita, 3D tisk nebo Beat Saber.

Ve středisku máme samozřejmě také velice oblíbené taneční kroužky jak pro začátečníky, tak pro pokročilé tanečníky, které se také rychle zaplnily. A nesmíme opomenout tvořivé kroužky jako keramika, tvoření nebo vaření.

Samozřejmě se snažíme každý rok nabídnout nějaké novinky. Letos se s nimi docela roztrhl pytel. Děti se u nás nově mohou zlepšovat v Angličtině pro mladší i starší. Velice zajímavým kroužkem se jeví kroužky zaměřené na jógu a svět kolem ní. Něco o přírodě, pokusech a tajemstvích se naučí v kroužku Přírodní alchymisté, který je taktéž novinkou pro letošní školní rok.

Tak přejeme všem lektorům, pedagogům, externistům hodně dětí a zajímavý program, ale i dětem, které do kroužků chodí, aby se jim letošní rok v našem středisku líbil, aby zažily spoustu zábavy a nového vědění a rádi se k nám znovu vracely.

DON BOSKO HAVÍŘOV VÁS ZVE NA
NOVÝ KROUŽEK

**PŘÍRODNÍ
ALCHYMIŠTÉ**

Pojď s námi péct, míchat, tvořit, objevovat! Každý týden něco jiného, ale vždycky něco, co voní, chutná a co si sám vlastním rukama vyrobíš. Budeme péct, línat, míchat, vařit, ale i bylinky, zahrádkovat, malovat, stavět, objevovat. A to vše uctívou k přírodě, bez spěchu a display.

**PONĚLÍ 16:00-17:00 NEBO 17:00-18:00
PRO DĚTI VE VĚKU 8 - 15 LET 500 Kč/ROK**

WWW.CSVC.CZ 604 771 906 krouzky@csvc.cz

Don Bosco Havířov Město Vás zve na kroužek

**Jóga a svět
kolem ní**

STŘEDA 17:00-18:00

**300
kč/rok**

věk 7-14 let

Poznávání vlastního těla a světa, zkoumání světa jógy pomocí cvičení a pozbylých aktivit, zručnosti, důvěry a soustředění. Pod vedením zkušené lektorky.

Uzdravuj a přilínáš se!

WWW.CSVC.CZ 604 771 906 krouzky@csvc.cz

ENGLISH
LESSON

**KROUŽEK
ANGLIČTINY**

DON BOSKO

Don Bosco
Havířov - město
Haškova 1475/1

ANGLIČTINA 1
ÚTERÝ 16:00-17:00
DĚTI 1. třídy ZŠ (6-7 let)
300 Kč / celý šk. rok

ANGLIČTINA 2
ÚTERÝ 17:00-18:00
DĚTI 2.-5. tříd ZŠ
300 Kč / celý šk. rok

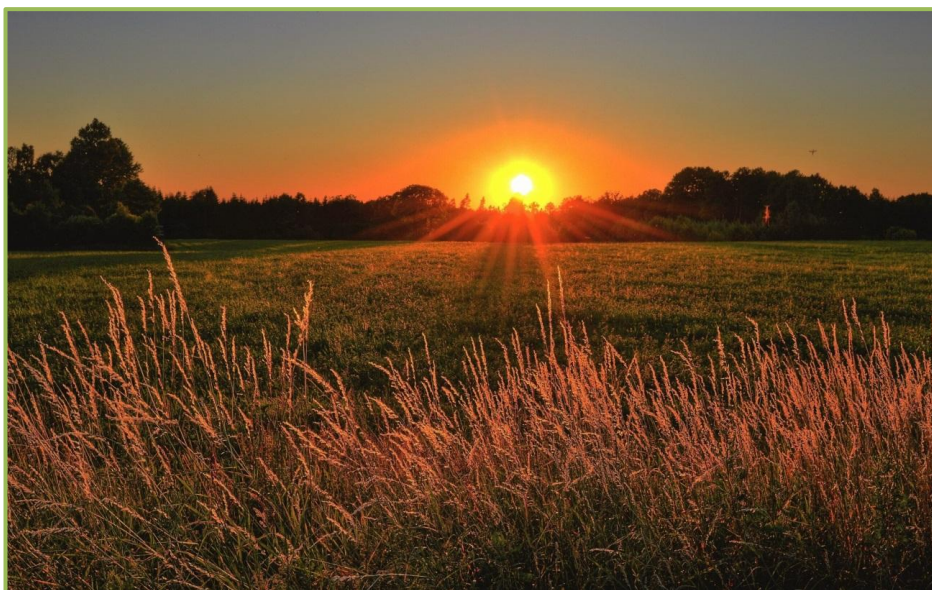
WWW.CSVC.CZ
+420 604 771 906
krouzky@csvc.cz

Člověče! Na chvíli se zastav...

Tak jsem si to zase špacíroval po svých oblíbených cestičkách přírodou okolo města. Byl krásný nedělní podvečer, trochu chladněji, ale sklánějící se sluneční paprsky hřály do tváře. Cílem byla drobná vyvýšenina nad městem s úžasnými výhledy na západ slunce. Zlatooranžové zapadající sluneční paprsky se předháněly svou krásou. Zastavil jsem se na dlouhou chvíli, kochám se a rozjímám. Užívám si ty právě probíhající okamžiky, kdy všechno ostatní bylo najednou pryč. Ten rychlý svět, uspěchaná doba, kolotoč bláznivých dnů, zkrátka na chvíli pryč...

Uvědomil jsem si, že je důležité nezapomínat i na druhou stranu mince dnešní uspěchané doby – byť jen na chvíli se zastavit, nic neřešit, neorganizovat a pár minut se jen kochat, splynout s přírodou, zaposlouchat se do zpěvu ptáků, šumu listů v korunách stromů, pozorovat západ slunce. Prostě prožít sílu tohoto okamžiku...

Pavel Toman

Hladové okno maminky Markéty

Již je to třetím rokem, co funguje u nás ve středisku Don Bosko tzv. hladové okno maminky Markéty.

Když jsem jako malá chodívala do střediska, milovala jsem vůni hranolek nebo jídla, které nám prodávala teta. Sem tam zůstalo i pár dobrot ze střediskových plesů a akcí a to nám vždy pedagogové jen tak rozdávali v oratoři. Pamatuji si tu radost z vůně, která se nesla střediskem. Moje generace trávila hodně času venku a rodiče jsme nechtěli otravovat, abychom nezůstali doma. A když jsme přišly jako děti do střediska, bylo fajn počkat si ve frontě na něco dobrého. Zůstaly ve mně vzpomínky příjemného prostředí, vůně, radosti a mnoho fantazie, které středisko ve mně vzbuzovalo. Vždy jsem se zde cítila bezpečně a bylo mi zde dobře.

Proto jsem se rozhodla dětem poskytnout podobný zážitek tím, že „otevírám“ hladové okno maminky Markéty jednou za měsíc. Maminka Markéta byla maminkou Dona Boska, která se starala o chlapce z oratoře. K péči patřily domácí práce, ale také pomoc Donu Boskovi chlapce uživit. Dnes je sice doba jiná, ale mnoho dětí z chudších rodin i v dnešní době trpí nedostatkem jídla.

Smyslem hladového okna je přinést dětem pomocí vůně a dobrot kousek domova, radosti a zasytit ty, co takové štěstí nemají. Naučit se děti podělit se s kamarády a umět si také trpělivě počkat ve frontě bez předbírání, jelikož vždy máme dostatek pro všechny naše děti. Zároveň se v hladovém okně platí střediskovou měnou, tzv. Boskáči. Děti Boskáče získávají jako poděkování při každé návštěvě našeho střediska, tak se učí nejen šetřit, ale také se naučí v praxi něco málo o finanční gramotnosti. Za Boskáče si mohou koupit dobrůtky v hladovém okně, nebo nějaké drobnosti, když otevřeme Bosko obchůdek.

Také ty děti, které doma mají např. jen jednoho rodiče a ke kapesnému se nikdy nedostanou, protože jsou rodiče rádi, že své děti alespoň užijí, u nás mají možnost mít své kapesné.

Během tří let se mnoho našich dětí naučilo nejenom se podělit, ale pochopily, že je vždy dostatek pro každého, a když nemají dost

Boskáčů, musí se přičinit drobnou pomocí. Nebo děti zjistily, že když pomohou druhému kamarádovi, který Boskáče zrovna nemá u sebe, tak se mu jeho dobrota vždy vrátí.

Myslím si, že hladové okno je výborný výchovný prostředek k porozumění, naučení se podělit a nebýt sobecký, ale zároveň být i ohleduplný a tolerantní. Také se děti učí počítat své finance, a rozumně s nimi nakládat.

Už jsme v hladovém okně měli: hranolky, párky v rohlíku, langoše, buchty, palačinky, tousty se šunkou a sýrem apod. Ne nadarmo se říká, že láska prochází žaludkem.

A také bych chtěla poděkovat všem našim příznivcům a přátelům, kteří mají naše dílo v Havířově rádi.

Doxxy

Děkuji, dědo

Je mi 25 let. V roce 2024 mi zemřel děda, který pro mě znamenal ze všech v rodině nejvíc. Naučil mě pracovat rukama i s různými nástroji – od obyčejného nářadí až po cirkulární pilu. Díky němu jsem se stal tím, kým jsem dnes.

Každý volný víkend jsem rád trávil s dědou a babičkou v Ostravě. Čekalo tam na mě spoustu dobrodružství a vyrábění. Na rodinném domě je vždy hodně práce a mě bavilo být u toho – pomáhat dědovi na zahradě, přiučit se něčemu novému a hlavně trávit ten čas spolu. Bez něj bych nebyl takový, jaký jsem.

Od chvíle, co děda odešel, pro mě není jednoduché jezdit za babičkou do Ostravy. Pořád tam vidím dědu a všechno, co jsme spolu dokázali vytvořit. Často je mi z toho hodně smutno. Víím, že to vůči babičce není fér – dřív jsem tam byl téměř každý víkend, dnes přijedu

jen občas. Snažím se s tím bojovat a babička to naštěstí chápe, za což jí moc děkuju.

Kdyby ale bylo potřeba pomoci na domě, jsem tam hned. Jen už tolik nejezdím jen tak, abych s babičkou strávil víkend, a vím, že ji to mrzí. Je tam sama a vnoučata už nejezdí tak často jako dřív.

Uvědomuji si ale, že babička by neměla být sama, a v každé volné chvíli se budu snažit najít si na ni čas. Díky tomu si čím dál více uvědomuji, jak jsou staří lidé důležití. Jsou pro nás darem – předávají zkušenosti, moudrost a lásku.

Ríša

Po prázdninách...

Prázdniny skončily a dětem začíná nový školní rok. Po prázdninách jsou děti plné energie, zvědavosti a radosti z poznávání nových věcí. Toto jsou důvody proč vybrat pro svou ratolest kroužky, které podporují jejich přirozený zájem. V tomto školním roce 2025/26 je na pobočce Maják v Havířově - Šumbarku připraveno 45 volnočasových kroužků. Mezi nejoblíbenější kroužky tak patří pohybové aktivity, ale na Majáku si v ničem nezadají i kroužky výtvarně kreativní či herně vzdělávací.

Prvně jmenované pohybové aktivity jako míčové hry, hýbej se, tanec, překonej sám sebe, jsou skvělou volbou pro děti, které se rády hýbou.

Výtvarně-kreativní jako malovánky, výtvarníček, kreativ či kresba se hodí pro děti, které nepustí pastelku z ruky. Malovánky a veselá pastelka je určena především dětem, které navštěvují školku, ale i pro ty větší.

A herně-vzdělávací, jako je zahrada hrou, počítače, počítačové hry, chyť je všechny či deskové hry a deskohraní pro děti, které rády přicházejí věci na kloub či jen tak rády zažijí se svými kamarády trošku toho dobrodružství při deskovkách.

Vaše babička Janička z Majáku

Hýbej se!

Toto je můj nejoblíbenější zájmový útvar na naší majákovské pobočce. Ačkoli jich zde vedu více, „Hýbej se!“ je můj favorit. A právě ten bych Vám chtěla trošičku více představit.

Základem toho kroužku je, jak již sám název napovídá, pohyb, a to ve všech podobách. Jak sportovních - například vybíjená nebo nejrůznější aktivity se švihadlem a lanem, tak i v podobě různých tanečních stylů jako moderní tance, hip-hop, ale hlavně nesmíme zapomenout na romské tance. Naši pobočku navštěvují převážně romské děti a pro ně je pohyb téměř součástí osobnosti. Také jejich

nálada se často mění a proto se tyto pohybové aktivity střídají. Tance nám dokonce navštěvují nejen dívky, ale také chlapci. Odezva od dětí je velmi pozitivní a zájmové pohybové aktivity je velice baví a naplňují. Zkrátka tento kroužek je nabitý pohybem a dle mého mínění je pohyb velmi prospěšný pro naši generaci.

Nikol z Majáku

Chybí už jen jeden

Naše růžencové společenství v Kapli Panny Marie Pomocnice se schází k modlitbě každou středu v 9 hod. Modlíme se za nemocné a trpící, za spravedlivý mír na Ukrajině a na úmysly papeže Lva 14. i naše vlastní. V tomto jubilejním milostivém roku jsme se rozhodli vzít za svou tuto mimořádnou příležitost k získání plnomocných odpustků a milostí vyhlášených papežem Františkem v bule *Spes non confundit* („Naděje nezklame“).

Jednou z možností jak toho dosáhnout je osobní pouť do Říma a průchod Svatou branou jedné ze čtyř papežských bazilik.

Ne každý však má tuto možnost z důvodů zdraví, věku nebo financí. Proto je v každé diecézi určena Svatá brána nebo kostel, které mají stejnou váhu jako římské baziliky. V naší diecézi jsou kostely určené pro získání plnomocných odpustků tyto:

- Katedrála Božského Spasitele v Ostravě
- Konkatedrála Nanebevzetí Panny Marie v Opavě
- Poutní kostel Panny Marie Pomocné („Maria Hilf“) u Zlatých Hor
- Poutní kostel Panny Marie Bolestné a Povýšení svatého Kříže (Cvilín)
- Farní kostel Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Českém Těšíně
- Farní kostel Nejsvětější Trojice ve Fulneku

Od května putujeme každý měsíc do jednoho z těchto chrámů. Vydali jsme si vlastní poutnický pas, do kterého si zaznamenáváme, kdy jsme poutní kostel navštívili. Přicházíme jako poutníci naděje. Chybí nám už jen jeden poslední jubilejní chrám – Farní kostel Nejsvětější Trojice ve Fulneku.

Kostel Nejsvětější Trojice ve Fulneku, stavba z poloviny 18. století, je po zámku hlavní dominantou města. Patří k umělecky nejvýznamnějším barokním stavbám celé severovýchodní Moravy. Stojí na místě původního farního kostela, doloženého již ve 13. století. K výstavbě nového chrámu došlo v souvislosti s rostoucím kultem místního zázračného obrazu Panny Marie Pomocné, o kterém se věří, že ronil slzy a že po modlitbě u něj došlo k několika uzdravením.

Jindřich Honěk, jáhen a ředitel

OZVĚNY Z ORATOŘE

HAŠKOVA 1475/1, HAVÍŘOV

TEL. 596 810 145

VYŠLO: 30.9.2025